



Vlaanderen
is erfgoed



Opheffingsdossier

Sint-Luciakapel en omgeving in Balen

Monument en cultuurhistorisch landschap

Agentschap
Onroerend
Erfgoed

Opheffingsdossier:

Sint-Luciakapel en omgeving, Balen, Rosselaar zonder nummer –
monument en cultuurhistorisch landschap (opheffing)

Onderwerp

Benaming: Sint-Luciakapel en omgeving

Adres of ligging: Rosselaar zonder nummer, Balen

Dossier

Type dossier: opheffingsdossier (Gehele opheffing)

Dossiernummer: 4.001/13003/103.1

Bescherming

Beschermd als: monument en cultuurhistorisch landschap

Beschermingsbesluit: koninklijk besluit van 15 oktober 1976

URI Besluitendatabank Onroerend Erfgoed: <https://id.erfgoed.net/bsluiten/1064>

Inventaris Onroerend Erfgoed

URI Inventaris Onroerend Erfgoed: <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4826>
(monument) en <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4827> (cultuurhistorisch
landschap)

Samenvatting

De Sint-Luciakapel is bewaard als geconsolideerde ruïne. De herkenbaarheid, representativiteit, ensemble en context van de kapel zijn sterk aangetast. Daarnaast bezit zij een beperkte zeldzaamheid. De erfgoedwaarde is niet meer voldoende om nog een bescherming als monument en als cultuurhistorisch landschap te motiveren.

Datum

Datum: 30/11/2023

INHOUDSTAFEL

1.	Aanleiding tot opmaak van het dossier	4
2.	Beschrijvend gedeelte	4
2.1.	Ruimtelijke context.....	4
2.2.	Historiek van het beschermde goed	4
2.3.	Historiek van het beschermings- en beheerdossier	5
2.4.	Fysieke toestand van het onroerend goed	5
2.5.	Juridische toestand.....	6
2.5.1.	Adres en kadaster	6
2.5.2.	Onroerend erfgoed	6
2.5.3.	Omgeving	6
3.	Evaluerend gedeelte	7
3.1.	Evaluatie van de opheffing van de bescherming	7
3.1.1.	Inleiding	7
3.1.2.	Zeldzaamheid	7
3.1.3.	Herkenbaarheid	8
3.1.4.	Representativiteit.....	8
3.1.5.	Ensemble	9
3.1.6.	Context.....	9
3.1.7.	Besluit	9
3.2.	Registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan	9
3.3.	Motivering van de afbakening van de opheffing	9
4.	Bronnen	9
5.	Bijlagen bij het inhoudelijk dossier	10
5.1.	Omgevingsplan	10
5.2.	Fotobijlage	10
5.3.	Documentatie	10

1. AANLEIDING TOT OPMAAK VAN HET DOSSIER

Dit is het inhoudelijk dossier bij het opheffingsbesluit van de Sint-Luciakapel en omgeving in Balen. De opheffing van de bescherming als monument en als cultuurhistorisch landschap kadert in de evaluatie van het beschermde erfgoedbestand, zoals ingeschreven in de Beleidsnota Onroerend Erfgoed (2019-2024) van minister Matthias Diependaele.

De bescherming van de Sint-Luciakapel en omgeving in Balen werd onderzocht in het project 'snelle screening' (2021-2022). Deze snelle screening had als doel om op een termijn van anderhalf jaar die beschermingen te detecteren die vandaag overduidelijk niet meer aan de hedendaagse selectiecriteria voor bescherming voldoen. Met uitzondering van de stedenbouwkundige ensembles en het archeologisch en varend erfgoed, werd het volledige beschermde bestand gescreend.

Dit dossier betreft de volledige opheffing van de bescherming als monument en als cultuurhistorisch landschap van de Sint-Luciakapel en omgeving in Balen.

2. BESCHRIJVEND GEDEELTE

2.1. Ruimtelijke context

De Sint-Luciakapel ligt in het gehucht Rosselaar, twee km ten westen van het dorpscentrum van Balen, aan de overzijde van het kanaal Dessel-Kwaadmechelen.

De kapel is gebouwd op een driehoekige verbreding van de straten Rosselaar en Olmensebaan. De kapel is beschermd als monument¹. De als cultuurhistorisch landschap beschermde omgeving van de kapel omvat de monumentbescherming en het aangrenzende perceel ten westen².

400 meter verder in de straat Rosselaar (naar het oosten) bevond zich de hoeve Peeters. De bescherming van dit verdwenen woonstalhuis werd opgeheven in 2020³. Langs de Olmensebaan ten noorden van de voormalige Sint-Luciakapel staat de parochiekerk Onze-Lieve-Vrouw van Bijstand uit 1953. Zij is vastgesteld bouwkundig erfgoed⁴.

Het beschermd onroerend erfgoed in de omgeving van het beschermd onroerend goed wordt weergegeven op een omgevingsplan in bijlage bij dit opheffingsdossier.

2.2. Historiek van het beschermde goed

Het gehucht Rosselaar zou ontstaan zijn in de middeleeuwen als landbouwnederzetting⁵. De oorspronkelijk aan Onze-Lieve-Vrouw gewijde Sint-Luciakapel werd gebouwd in 1663-1664⁶. Op de Ferrariskaart (1771-1778) ligt de kapel aan de dries van Rosselaar die zich als smal driesplein verder uitstrekt naar het oosten. De kapel werd verbouwd in 1748 en hersteld omstreeks 1900. In de 19de eeuw verkleinde het driesplein tot een door drie straten afgebakende zone met de kapel.

Bij de oprichting van een kapelanie in Rosselaar in 1949 werd de Sint-Luciakapel gebruikt als noodkerk tot de bouw van de kerk Onze-Lieve-Vrouw van Bijstand in 1953. Omwille van het tijdelijke gebruik als parochiekerk werd de kapel uitgebreid met een eenbeukig volume tegen de westgevel. De driehoekige dries met de kapel bleef onbebouwd tot het

¹ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4826>

² <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4827>

³ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4700>

⁴ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/105451>

⁵ Kennes & Steyaert 2002, 46.

⁶ Jansen 1993; Vermeulen 1994; Kennes & Steyaert 2002, 47-48.

Opheffingsdossier: Sint-Luciakapel en omgeving, monument en cultuurhistorisch landschap

midden van de 20ste eeuw. Langs de Olmensebaan werd in de zuidwestelijke hoek van het driesperceel een woning opgericht. De inplanting van de huizen langs de straat Rosselaar naar het oosten verwijst nog naar het voormalig driesplein.

Na de voltooiing en ingebruikname van de parochiekerk Onze-Lieve-Vrouw van Bijstand geraakte de Sint-Luciakapel in verval. Haar inboedel werd omstreeks 1960 geplunderd⁷. In 1974 werd de kapel getroffen door brand. Daarna was de kapel jarenlang een overwoekerde ruïne.

De Sint-Luciakapel was een kapel van drie traveeën met een driezijdige apsis, gebouwd in baksteen en geschoord door steunberen. Op het leien zadeldak prijkte een houten dakruiter met leien. In de eerste travee aan de zuidzijde bevond zich een korfboogportaal met daarboven een lege beeldnis. De vensteropeningen met flauwe spitsbogen waren door roeden in zes vakken verdeeld. De afzaten bovenaan de steunberen waren afgedekt met leien. De buitengevels waren bovenaan afgeboord door een bakstenen muizentandfries.

Binnenin was de kapel overdekt door een gestuukte balklaag. In de apsis stond een altaar uit de late 17de of 18de eeuw.

2.3. Historiek van het beschermings- en beheerdossier

In 1976 werd de ruïne van de kapel beschermd als monument, de omgeving als cultuurhistorisch landschap. Beide beschermingen zijn gemotiveerd vanuit het algemeen belang.

Na de bescherming bleef de vroegere kapel jarenlang een overwoekerde ruïne⁸. In 1984 werd aangifte gedaan ten laste van de kerkfabriek van Rosselaar wegens verregaande verwaarlozing van de kapel. In 1994 gaf het Bestuur Monumenten en Landschappen ongunstig advies voor de bouw van een garage bij de woning in het beschermd cultuurhistorisch landschap omdat het zicht op de kapel moest gevrijwaard worden. In een reactie klaagde de eigenaar van de woning de slechte toestand van de kapel aan. Als reactie hierop nam de gemeente het initiatief tot de volledige heraanleg van kapel en haar omgeving.

In 1994 werd een ontwerp opgemaakt voor de consolidatie van de ruïne van de kapel en de aanleg van de beschermde omgeving. Het Bestuur Monumenten en Landschappen gaf de gemeente Balen op 19 april 1994 haar akkoord voor "[...] *het voornemen de omgeving van de sint Luciakapel aan te leggen zoals voorgesteld op het ons voorgelegde ontwerp*". Het Bestuur Monumenten en Landschappen stelde wel dat "*de kapel volledig moet heropgebouwd worden*". Voor de omgevingsaanleg werden geen specifieke voorwaarden gesteld.

Volgens *Bouwen door de eeuwen heen* gebeurde de consolidatie van de ruïne en de aanleg van de omgeving tot de huidige toestand in het begin van de jaren 2000⁹. Het beheersarchief van Onroerend Erfgoed bevat hierover geen gegevens.

2.4. Fysieke toestand van het onroerend goed

De fysieke toestand van het onroerend goed waarvoor dit opheffingsdossier wordt opgemaakt is vastgesteld tijdens een plaatsbezoek op 16 november 2023. De fysieke toestand is op dat moment fotografisch gedocumenteerd. Deze registratie is als bijlage bij

⁷ Jansen 1975, 16.

⁸ Beheershistoriek van de Sint-Luciakapel uit: Onroerend Erfgoed Antwerpen, lopend archief, Balen Sint-Luciakapel (A/1004).

⁹ Kennes & Steyaert 2002, 48.

Opheffingsdossier: Sint-Luciakapel en omgeving, monument en cultuurhistorisch landschap

het ministerieel besluit gevoegd en geeft een beeld van de toestand van het onroerend goed op het moment van de opheffing.

Van de Sint-Luciakapel resteren geconsolideerde muurresten in baksteen. Aan de buitenzijde zijn deze muren bekleed met een gecementeerde plint met schijnvoegen. De bewaarde afzaten van de steunberen hebben een gecementeerde afdekking. In het overblijfsel van de zuidgevel zijn een korfboogportaal (met gecementeerde omlijsting), een lege beeldnis en een vensteropening met ruitvormige ijzeren roeden bewaard. Het baksteenmetselwerk van de zuidoostelijke zijde van de apsis bevat een metselaarsteken in gesinterde bakstenen.

De rode tegelvloer van het vroegere interieur is bewaard in een verweerde toestand. Op de vroegere binnenwanden van de kapel zijn nog resten van verschillende afwerkingslagen aanwezig.

Rondom de muurresten van de kapel is een verharding in kasseistenen aangelegd. De aanleg van de kapelomgeving bestaat uit een zachte kiezelverharding, lage hagen en een opgaande moerasedijk ten oosten van de kapel en uit een beukenhaag, gekandelaarde platanen in een vierkant verband en leilindes in een halve cirkel ten westen van de kapel.

2.5. Juridische toestand

2.5.1. Adres en kadaster

Adres: Balen, Rosselaar zonder nummer.

De kadastrale gegevens van het monument zijn: Balen, 1ste afdeling, sectie E, perceelnummer 373A. De kadastrale gegevens van het monument zijn niet gewijzigd sinds de bescherming.

De kadastrale gegevens van het cultuurhistorisch landschap zijn: Balen, 1ste afdeling, sectie E, perceelnummer 372C en 373A. Op het moment van de bescherming waren de kadastrale gegevens van het cultuurhistorisch landschap: Balen, 1ste afdeling, sectie E, perceelnummers 372A, 372B en 373A.

2.5.2. Onroerend erfgoed

De Sint-Luciakapel is beschermd als monument ('Sint-Luciakapel', koninklijk besluit van 15 oktober 1976)¹⁰.

De kapel en haar omgeving zijn beschermd als cultuurhistorisch landschap ('Sint-Luciakapel met omgeving', koninklijk besluit van 15 oktober 1976)¹¹.

De Sint-Luciakapel is vastgesteld bouwkundig erfgoed ('Sint-Luciakapel', ID 105456)¹².

2.5.3. Omgeving

De Sint-Luciakapel en haar omgeving zijn gelegen in woongebied (origineel Gewestplan Herentals-Mol, goedgekeurd 28 juli 1978).

¹⁰ <https://id.erfgoed.net/bsluiten/1064>

¹¹ <https://id.erfgoed.net/bsluiten/1064>

¹² <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/105456>

3. EVALUEREND GEDEELTE

3.1. Evaluatie van de opheffing van de bescherming

3.1.1. Inleiding

Op het moment van de bescherming in 1976 was de Sint-Luciakapel een ruïne, een gevolg van jarenlange verwaarlozing en een brand in 1974. In het begin van de jaren 2000 werden de muurresten van de kapel geconsolideerd en kreeg de overwoekerde omgeving van de kapel een nieuwe aanleg.

Artikel 6.2.1, 3°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 staat de gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing van een bescherming omwille van het algemeen belang toe. De parlementaire voorbereiding stelt daarbij het volgende: "*door een wijzigende context kan het algemeen belang immers geëvolueerd zijn ten opzichte van het algemeen belang ten tijde van de bescherming*".

In functie van een algemene evaluatie van het beschermd bestand in Vlaanderen die als doelstelling heeft om een dynamische selectie van de essentiële en representatieve getuigen van het leven in Vlaanderen te vrijwaren, wordt het beschermd erfgoed getoetst aan de hedendaagse inzichten inzake erfgoedwaarde. Deze evaluatie is gebaseerd op de erfgoedwaarde zoals vermeld in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 2.1, 26°: de archeologische, architecturale, artistieke, culturele, esthetische, historische, industrieel-archeologische, technische, ruimtelijk-structurerende, sociale, stedenbouwkundige, volkskundige of wetenschappelijke waarde waaraan onroerende goederen en de cultuurgooderen die er integrerend deel van uitmaken hun huidige of toekomstige maatschappelijke betekenis ontleen. Daarnaast zijn de vijf selectiecriteria gebruikt die ook gehanteerd worden in functie van bescherming en die het afwegingskader vormen om het onroerend erfgoed te waarderen:

- 1° zeldzaamheid: geeft aan in hoeverre het onroerend goed uitzonderlijk voorkomt in relatie met de geografische context, de historische context, het type of het oeuvre;
- 2° herkenbaarheid: geeft aan in hoeverre het onroerend goed een goed leesbare uitdrukking is van zijn oorspronkelijke functie, uitzicht of vormgeving, of van een belangrijke fase in de latere ontwikkeling daarvan;
- 3° representativiteit: geeft aan in hoeverre het onroerend goed typerend is voor een geografische of historische context of een welbepaalde type of een bepaald oeuvre;
- 4° ensemble: geeft aan in hoeverre het onroerend goed een sterke samenhang vertoont tussen de verschillende elementen;
- 5° context: geeft aan in hoeverre er tussen het onroerend goed en zijn directe of ruimere omgeving een sterke visuele of inhoudelijke relatie is.

3.1.2. Zeldzaamheid

Vlaanderen telt 58 'betreedbare kapellen' uit de 17de eeuw met een beschermd statuut. Dit beschermd bestand bevat ook twee kapellen in Balen: de Sint-Jan-de-Doperkapel¹³ en de kapel Sint-Thomas van Kantelberg¹⁴. Daarnaast bevat dit beschermd bestand meerdere kapellen die in omvang en architectuur goed vergelijkbaar zijn met de Sint-Luciakapel in haar oorspronkelijke toestand: de Sint-Catharinakapel in Houthalen-Helchteren¹⁵; de kapel Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Weeën in Houthalen-Helchteren, in 1843 parochiekerk geworden¹⁶; de kapel Sint-Petronella in Lanaken¹⁷; de Sint-Annakapel in Lokeren¹⁸; de

¹³ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4711>

¹⁴ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4839>

¹⁵ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/3969>

¹⁶ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/3948>

¹⁷ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/3053>

¹⁸ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/9966>

Opheffingsdossier: Sint-Luciakapel en omgeving, monument en cultuurhistorisch landschap

kapel Onze-Lieve-Vrouw van Lorette in Ronse¹⁹; de Sint-Theobalduskapel in Turnhout²⁰; de kapel Onze-Lieve-Vrouw-ten-Eik in Tongerlo (Westerlo)²¹; de Sint-Margarethakapel van Wijlegem in Sint-Denijs-Boekel (Zwalm)²².

Daarnaast telt Vlaanderen 256 'kapellen (gebouwen en structuren)' met een beschermd statuut die geheel of gedeeltelijk dateren uit de 17de eeuw. Hieronder vinden we kapellen van stedelijke hospitalen, gasthuizen en godshuizen, begijnhofkapellen, kloosterkapellen, kapellen bij kastelen en ook heel wat landelijke kapellen. Onder de landelijke kapellen zijn er meerdere in de Antwerpse en Limburgse Kempen die van hetzelfde vormelijke type zijn als de Sint-Luciakapel, maar bewaard in een volledige toestand. Voorbeelden zijn de Sint-Elizabethkapel in Meerhout²³; de drie Sint-Dimpnakapellen in Geel²⁴; de kapel Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Weeën in Hechtel-Eksel²⁵; de Rielenkapel²⁶, de kapel Onze-Lieve-Vrouw van Bijstand²⁷ en de kapel Onze-Lieve-Vrouw in 't Zand²⁸ in Kasterlee; de kapel Sint-Willibrordus en Sint-Marculphus in Mol²⁹; en de kapel Onze-Lieve-Vrouw van Rust in Peer³⁰. Van deze reeks kapellen lijkt de Sint-Bavokapel in Eindhout (Laakdal)³¹ heel sterk op de Sint-Luciakapel in Balen.

Op basis van dit beschermde bestand kan de Sint-Luciakapel in Balen worden beoordeeld als niet zeldzaam.

3.1.3. Herkenbaarheid

De ruïneuze toestand van de Sint-Luciakapel heeft de herkenbaarheid van het gebouw sterk aangetast. De consolidatie van de muurresten heeft de ruïne behoed voor verder verval, maar heeft de aantasting van de herkenbaarheid niet ongedaan gemaakt. Typerende elementen van de kapel zoals het interieur met altaar en het dakruitertje met klok zijn voorgoed verdwenen. De Sint-Bavokapel in Eindhout (Laakdal) en de Sint-Jan-de-Doperkapel en de kapel Sint-Thomas van Kantelberg in Balen bezitten door hun complete bewaring een grote herkenbaarheid, veel meer dan de ruïne van de Sint-Luciakapel.

3.1.4. Representativiteit

Door haar ruïneuze toestand is de Sint-Luciakapel geen representatief voorbeeld meer van een betreedbare kapel uit de 17de eeuw. De consolidatie van de muurresten heeft de ruïne behoed voor verder verval, maar heeft de aantasting van de representativiteit niet ongedaan gemaakt. De Sint-Bavokapel in Eindhout (Laakdal) en de Sint-Jan-de-Doperkapel en de kapel Sint-Thomas van Kantelberg in Balen bezitten door hun complete bewaring een grote representativiteit, veel meer dan de ruïne van de Sint-Luciakapel.

¹⁹ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/9880>

²⁰ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4787>

²¹ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4616>

²² <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/10767>

²³ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5876>

²⁴ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/7183>;

<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/7179>;

<https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/7176>

²⁵ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/3391>

²⁶ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4866>

²⁷ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4895>

²⁸ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/5003>

²⁹ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/4592>

³⁰ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/2637>

³¹ <https://id.erfgoed.net/aanduidingsobjecten/6890>

Opheffingsdossier: Sint-Luciakapel en omgeving, monument en cultuurhistorisch landschap

3.1.5. Ensemble

De ensemblewaarde van de Sint-Luciakapel is in de huidige toestand onherstelbaar aangetast. Alleen de verweerde rode tegelvloer en de resten van afwerkingslagen herinneren nog aan het vroegere interieur van de kapel.

3.1.6. Context

Het is onduidelijk of er nog relictten zijn van de oorspronkelijke kapelhofbeplanting. De heraanleg van de kapelomgeving in 1994 voorzag alleszins in een volledig nieuwe invulling van de open ruimte bij de kapel. Het aangrenzend tuinperceel van de woning aan de Olmensebaan werd geleidelijk aan meer verhard en ingericht zodat het groene karakter van de kapelomgeving afnam en de ruimere historische context van de dries vervaagde.

3.1.7. Besluit

De beperkte zeldzaamheid, het verlies aan herkenbaarheid en representativiteit, het aangetaste ensemble en de aangetaste context hebben de erfgoedwaarde van het beschermde monument en het cultuurhistorisch landschap sterk aangetast, in die mate dat beide beschermingen niet meer voldoende kunnen worden gemotiveerd. Daarom wordt de bescherming als monument van de Sint-Luciakapel en de bescherming als cultuurhistorisch landschap van de omgeving van de Sint-Luciakapel opgeheven.

3.2. Registratie van de erfgoedwaarden die verloren gaan

Het inhoudelijk dossier bij de bescherming documenteert en registreert de erfgoedwaarden van het monument en het cultuurhistorisch landschap in voldoende mate.

Het belang van de nog aanwezige afzonderlijke erfgoedkenmerken en -elementen is gering. Er is bijgevolg geen verplichting tot behoud of opslag van deze elementen in een onroerenderfgoeddepot.

3.3. Motivering van de afbakening van de opheffing

De bescherming als monument en als cultuurhistorisch landschap van de Sint-Luciakapel met omgeving, Rosselaar zonder nummer in Balen, wordt geheel opgeheven. Het kadastraal perceel gevat door de opheffing is opgenomen in artikel 2 van het ministerieel besluit.

4. BRONNEN

Archiefbronnen

Onroerend Erfgoed Antwerpen, beschermingsdossiers 4.01/13003/108.1 (OA001374) en 4.03/13003/102.1 (DA000416, OA001381).

Onroerend Erfgoed Antwerpen, lopend archief, Balen Sint-Luciakapel (A/1004).

Werken

Jansen J. 1975: *Provincie Antwerpen, kanton Mol*, Fotorepertorium van het meubilair van de Belgische bedehuizen, Brussel – Antwerpen.

Jansen J. 1993: De bouw van de Sint-Luciakapel te Rosselaar-Balen in 1663, *Taxandria. Jaarboek van de Koninklijke Geschied- en Oudheidkundige Kring van de Antwerpse Kempen* 65 (nieuwe reeks), 71-89.

Opheffingsdossier: Sint-Luciakapel en omgeving, monument en cultuurhistorisch landschap

Kennes H. & Steyaert R. 2002: *Inventaris van het cultuurbezit in België, Architectuur, Provincie Antwerpen, Arrondissement Turnhout, Kanton Mol*, Bouwen door de eeuwen heen in Vlaanderen 16n5, Brussel - Turnhout.

Vermeulen R. 1994: De kapel van Rosselaar, *Heemkundige Kring Balen* 58 (maart), 1-11.

5. BIJLAGEN BIJ HET INHOUDELIJK DOSSIER

5.1. Omgevingsplan

5.2. Fotobijlage

De fotoregistratie van de fysieke toestand, gevoegd als bijlage bij het ministerieel besluit, bevat alle relevante foto's voor dit dossier. Er is geen afzonderlijke fotobijlage bij het dossier gevoegd.

5.3. Documentatie

De documentatie bij het inhoudelijk opheffingsdossier bevat bijkomend materiaal zoals kaarten, postkaarten, archieffoto's, bouwplannen, kadastralmutaties, hoogtemodellen, e.d. dat het dossier verder onderbouwt of illustreert.